

Opgave 1 Tatoeages

tekst 1

Van stratenmaker tot geleerde

“Een tattoo wordt steeds gewoner, ook voor vrouwen”, zegt [tatoeëerder Rob] Boerman, terwijl hij de naald van zijn tatoeëermachine in een potje 5 inkt doopt. “Vroeger was een tatoeage asociaal. Bedoeld voor criminelen. Maar dat stigma is weg. Ik tatoeër mensen uit alle lagen van de bevolking. Van stratenmaker tot 10 geleerde. Zaterdag zet ik een tattoo bij een professor uit Rotterdam. Die wil een dolk met roos. Bij een vrouw die een domineesopleiding¹⁾ volgt, heb ik een lantaarn op haar 15 bovenarm gezet. Voor haar is die tattoo een symbool van het licht van God.” (...)

Het tattoovirus grijpt om zich heen. Wat vindt socioloog (...) dr. Bas van 20 Stokkom daarvan? “Ik bespeur een opvallende paradox”, zegt Van Stokkom, verbonden aan de Radboud Universiteit Nijmegen.

Aan de ene kant duidt de populariteit 25 van tatoeages op ... (1) ... (...). “Zo van: Ik bepaal zelf of ik een plakkaat op mijn lijf laat zetten. Het uiterlijk wordt belangrijker. (...) [Nogal] wat burgers hebben een opgeblazen 30 zelfbeeld. Dat heeft te maken met de verwende samenleving. Veel jongens en meisjes worden thuis behandeld als prinsjes en prinsesjes. Ze worden op de troon gezet en aan al hun 35 verlangens moet worden voldaan.”

Aan de andere kant verraadt de tattooocultus echter dat de moderne mens helemaal niet zo zelfstandig is, analyseert Van Stokkom. “Burgers 40 volgen toch vaak gedwee de mode. Wanneer een popster of een sporter een tattoo zet, ontlokt dat navolgingsgedrag. Mensen willen zich identificeren met hun idolen.”

naar: www.rd.nl, 16 september 2017

noot 1 dominee = persoon die in de protestantse kerk de kerkdienst leidt

tekst 2

Beunhazen¹⁾ en verplichte training

Het is niet alles goud wat er blinkt in de tattoobranche. Dat benadrukt Hugh Stoffers, voorzitter van de vakorganisatie Belangenbehartiging voor Tatoeërders en Piercers (...). Grote zorgen maakt Stoffers zich over beunhazen¹⁾. Tatoeërders die voor een habbekrats een krakkemikkig tattoo setje aanschaffen. Thuisprikkers die op zolder aan de slag gaan en tattoos ver onder de marktprijs aanbieden. Die zich weinig gelegen laten liggen aan hygiënevoorschriften. (...) Pijnpunt is dat het huidige stelsel van vergunningverlening en toezicht rammelt, vindt Stoffers (...).

De GGD verleent vergunningen, in samenspraak met het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), en voert eens per drie jaar aangekondigde controles uit. "De GGD-vergunning biedt slechts schijnveiligheid. Het is een fluitje van een cent om een tattoo shop te beginnen. Wil je een vergunning krijgen, dan is slechts nodig dat je op hygiënische wijze een tattoo stip kunt zetten. (...) Ik vind het funest dat zo'n beginnende tatoeëerder na het verkrijgen van zijn vergunning pas na drie jaar weer een aangekondigde GGD-controle krijgt. Het gevaar is

groot dat een tatoeëerder het jarenlang niet zo nauw neemt met de hygiëne." (...) Meer onaangekondigde controles, verplichte training en scholing omtrent hygiëne van beginnende tatoeërders. Dat is de wens van Stoffers. Zijn hoop is gevestigd op een nieuwe richtlijn²⁾ die voor de Europese tattoobranche moet gaan gelden. De beraadslagingen daarover zijn een eind op streek. Mogelijk wordt de nieuwe richtlijn medio volgend jaar van kracht. "Die Europese richtlijn gaat hopelijk training en examinering van tatoeërders verplicht stellen", zegt Stoffers.

[Thijs] Veenstra is namens het RIVM betrokken bij het opstellen van richtlijnen voor de tattoobranche, ook in samenspraak met de GGD. Verder is hij tijdens de besprekingen voor de nieuwe Europese normen delegatieleider namens Nederland. (...) Net als Stoffers hoopt ook Veenstra dat de ophanden zijnde Europese richtlijn de tattoobranche naar een hoger plan tilt. "De kans bestaat dat in de toekomst beginnende tatoeërders een verplichte training krijgen. Dat zou ik toejuichen." (...)

naar: www.rd.nl, 16 september 2017

noot 1 beunhazen = mensen die onprofessioneel werken

noot 2 Europese richtlijnen bevatten doelstellingen waar alle lidstaten van de Europese Unie aan moeten voldoen. Het beoogde resultaat staat vast, maar hoe een lidstaat daaraan voldoet niet. De lidstaten mogen zelf bepalen hoe ze de richtlijn uitwerken.